

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.639 van 2 december 2015
in de zaak A. 217.248/XIV-36.710**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk Geens
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Lange Lozanastraat 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 oktober 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 151.829 van 4 september 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 16 oktober 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest terecht opmerkt, houdt artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (hierna: het EVRM) op zich geen

bijzondere formele motiveringsplicht in. Uit het rechtsplegingsdossier en uit het bestreden arrest blijkt dat verzoekster in haar verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ter staving van de aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM heeft verwezen naar het duurzaam karakter van haar relatie en de verklaring van wettelijke samenwoning die zij en haar partner hebben afgelegd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen antwoordt daarop in het bestreden arrest dat “een afschrift van de identiteitskaart van haar partner en een aantal loonfiches” die verzoekster bij haar verzoekschrift voegt, bezwaarlijk een bewijs vormen van een hechte gezinsband, dat “de verklaring van wettelijke samenwoning op 6 februari 2015 door de ambtenaar van de burgerlijke stand [...] werd geweigerd” zodat er vragen rijzen bij de realiteit van dit gezinsleven en dat verzoekster er in elk geval niet in slaagt aan te tonen dat zij haar gezinsleven niet zou kunnen verder zetten in haar land van herkomst. Daarnaast wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er nog op dat er te dezen sprake is van een “eerste toelating aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij over een verblijfstitel beschikt, waardoor er, [...] geen onderzoek dient te geschieden aan hand van artikel 8, tweede lid van het EVRM of er sprake is van een inmenging in het gezinsleven”. Verzoeksters grief wordt in het bestreden arrest beantwoord en de toepassingsvoorwaarden voor artikel 8 van het EVRM zijn onderzocht zodat zij geen schending van die verdragsbepaling of van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen zoals bepaald in artikel 149 van de Grondwet aannemelijk maakt. Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twee december tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams